

men ogsaa Arbejderne, idet de mene derigennem at blive i Stand til at faa noget mere for deres Arbejde. Jeg tror, at det ærede Medlem kommer i Uoverensstemmelse med disse Folk, paa det Punkt i hvert Fald, og saaledes kan man for Resten nævne flere Punkter.

Jeg indser ikke, hvorledes den ærede sidste Taler kan være imod en Lüksustold i det hele. Han siger, han er mod en saadan Told af den Grund, at han vil give hele Befolkningen Afgang til de samme Nydelsers. Ja, ganske vist, dersom vi kunde naa vort Ideal, at vi alle blive ligestillede, kunde vi maasse være enige med ham; men for saa vidt som han vil tage den faktisk bestaaende Tilstand for Øje nu, synes jeg, han absolut maatte være en Ven af, at det, man kalder Lüksusgenstande, det, som de velhavende bruge, bliver beskattet, og ere vi derved i Stand til paa samme Tid at skabe nye Industrigræne i vort lille Land, hvorved Arbejderne kunne finde en lønnende Beskæftigelse, og ere vi enige om, at der er Hænder nok, som ville tage fat derpaa, kan jeg ikke se, at han i Grunden kan være imod en Lüksustold.

Den ærede sidste Taler var ogsaa imod, at der var paatænkt forskellige Medsættelser i Toldlovsforslaget paa Grund af, at der saa skulde paalægges en Ølstat. Jeg er lige af den modsatte Anskuelse. Han mente, at den Ølstat, som vilde blive paalagt, vilde blive følt mest af Arbejderne. Det forekommer mig noget uberettiget at ville sige, at denne Ølstat vilde blive følt mest af Arbejderne, det er næsten som at sige, at Arbejderne ere de, der forbruge mest Øl. Jeg er ikke paa den Maade nogen Ven af Øllet, at jeg ikke vil være med til at beskattede det, naar der derigennem kunde opnaas Vættelser paa de andre Omraader, ved Medsættelser paa vore første Livsforbrødenheder, som er paatænkt, og maasse paa mange flere. Jeg siger da om denne Skat paa Øllet, at den er god, den er ikke for høj, og var den noget højere, kunde den maasse bidrage til, at der kunde blive mindre Drifkeri ikke alene blandt Arbejderne. Jeg tillader mig nemlig at paastaa, at det ikke er Arbejderne, der drikke mest; man kan gaa rundt paa Restaurationerne og se, hvem der drikker det meste Øl. Er det virkelig de mindre velhavende? Det tror jeg ikke, jeg kan ikke faa den Anskuelse ind i mit Hoved, at det udelukkende er Arbejderne, der skulle bære denne Ølstat, og den Tale, der er ført derom i det andet Ting, staar for mig som ganske uberettiget, at det er Arbejderne alene, der ville komme til at bære denne

Skat; tværtimod, alle de, der særlig hengive sig til Nydelsen deraf, Arbejderne saa vel som andre, ville komme til at bære Hovedparten af Staten. Vi skulle vel huffe paa, at det intet Næringsmiddel er, men kun et Nydelsesmiddel, og et Nydelsesmiddel, som efter min Mening godt kan trænge til Beskatning, særlig naar det kan forhindre Misbrug, for stærkt overhaandtagende Brug, og bidrage til Lettelse for Arbejderne paa nogle af de Omraader, hvor de efter min Mening trænge langt haardere, end naar der er Tale om at lade Øllet blive ved den samme Pris, som det har nu.

Jeg skal ikke trætte Tinget ved at gaa i Detailler med Hensyn til det foreliggende Forslag. Det har efter min Mening gaaet den gyldne Middelvej: Det har ikke fuldstændigt lyttet til de Kræfter, som ere komne frem fra de Industridrivende, men har dog taget berettiget Hensyn til de Krav, der ere gjorte gældende i den Henseende, og det forekommer mig derfor, at det vilde være en stor Ting, om vi vare i Stand til at kunne enes om at komme til at begynde et Reformarbejde paa dette Omraade. En Reform paa dette Omraade vil efter min Mening blive hilset med Glæde af Befolkningen, og jeg haaber, at de Uoverensstemmelser, der kunne være om enkelte Ting, ville kunne udjævnes gennem Forhandling. Jeg skal altsaa paa det bedste anbefale Lovforslaget og kan fuldt ud tiltræde det.

Formanden: Den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds (Lunn) har Ordet for en kort Bemærkning.

Lunn: Jeg har begæret Ordet nu for at rette en Misforståelse hos den ærede næstsidste Taler, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen). Jeg maa maasse sige, at hvis de faktiske Oplysninger, det ærede Medlem forøvrigt har bragt, staa i samme Forhold, jeg havde nær jagt, til Sandheden som den Bemærkning, han gjorde paa mit Fags Omraade, er hans hele Foredrag ikke fuldstændig oplysende. Naar han har fremsat den Tanke, at der ved Cementfabrikkerne og Teglværkerne — og jeg er Jagmand nogenlunde i alt Fald paa det Omraade, saa jeg tror, jeg tør tale med — kun behøves og bruges Folk uden Jagdannede, er Forholdet jo akkurat det modsatte. Det er virkelig lige saa fuldstændig fagdanne Folk, der paa Cementfabrikkerne og Teglværkerne tjene en alvorlig Løn, som i nogen anden Industri- og Haandværksvirksomhed. Der behøves en ikke ringe Uddannelse, endogsaa en lang Uddannelse, og Hengivelse til Arbejdet for at